

UOHSX002X5Y6

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R44/2010/VZ-12752/2010/310-ASc

V Brně dne: 24.8.2010

Ve správním řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 13.4.2010 navrhovatelem

OTAVAN Třeboň a. s., IČ 13503031, se sídlem Nádražní 641, 379 01 Třeboň, za niž jedná Ing. Lubomír Skála, předseda představenstva, a Ing. Jiří Němec, člen představenstva,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10.3.2010, č. j. ÚOHS-S7/2010-2821/2010/530/RKr, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika - Ministerstvo obrany, IČ 60162694, se sídlem Tychonova 1, 160 01 Praha 6, učiněných při zadávání veřejné zakázky „Oděv k údržbě techniky," zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy ze dne 9.4.2009,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10.3.2010, č. j. ÚOHS-S7/2010-2821/2010/530/RKr

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jenž je dle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) příslušný k dohledu nad dodržováním tohoto zákona, obdržel dne 12.11.2009 návrh navrhovatele – OTAVAN Třeboň a. s., IČ 13503031, se sídlem Nádražní 641, 379 01 Třeboň, za niž jedná Ing. Lubomír Skála, předseda představenstva, a Ing. Jiří Němec, člen představenstva (dále jen „OTAVAN Třeboň“ či jen „navrhovatel“), na přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika - Ministerstvo obrany, IČ 60162694, se sídlem Tychonova 1, 160 01 Praha 6 (dále jen „zadavatel“), ve veřejné zakázce „Oděv k údržbě techniky," zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy ze dne 9.4.2009.
2. Dnem 12.11.2009, kdy Úřad obdržel výše uvedený návrh, bylo dle ustanovení § 113 zákona zahájeno správní řízení ve věci přezkoumávání úkonů zadavatele. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům, kterými jsou dle ustanovení § 116 zákona zadavatel a navrhovatel dopisem č. j. ÚOHS-S7/2/10-289/2010/530/RKr ze dne 1.7.2010.
3. Na základě předložené dokumentace Úřad zjistil následující skutečnosti. Zadavatel vyzval výzvou ze dne 9.4.2009 ve zjednodušeném podlimitním řízení šest zájemců k podání nabídky ve veřejné zakázce „Oděv k údržbě techniky". Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 4.8.2009 vyplývá, že zadavatel obdržel dvě nabídky, přičemž na prvním místě se umístila společnost OTAVAN Třeboň a. s. a na druhém místě společnost DEVA F-M, s. r. o., IČ 61945226, Collo-louky 2140, 738 02 Frýdek-Místek (dále jen „DEVA F-M“). Zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky v souladu s hodnotící komisí a vybral uchazeče OTAVAN Třeboň. Své rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky oznámil zadavatel uchazečům dopisem ze dne 4.8.2009.
4. Proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky podal uchazeč DEVA F-M námítky ze dne 15.9.2009, v nichž uvedl, že uchazeč OTAVAN Třeboň nesplnil základní kvalifikační předpoklady, neboť je veden v evidenci dlužníků Všeobecné zdravotní pojišťovny. Na základě námitek uchazeče DEVA F-M si zadavatel dopisem ze dne 16.9.2009 vyžádal od uchazeče OTAVAN Třeboň potvrzení, že uchazeč ke dni podání nabídky neměl nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění.
5. Zadavatel poté rozhodl o zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, které oznámil dopisem ze dne 14.10.2009. V uvedeném oznámení uvedl, že na základě podané námítky po přezkoumání dostupných informací ministr obrany došel k závěru, že není zcela zřejmé, zda uchazeč, jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější, splňuje základní kvalifikační předpoklady podle ustanovení § 53 odst. 1 písm. g) zákona a zda tuto skutečnost řádně prokázal předložením čestného prohlášení ve smyslu ustanovení § 62 odst. 2 zákona.

6. Navrhovatel následně dopisem ze dne 20.10.2009 podal námitky proti zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, jimž zadavatel svým rozhodnutím ze dne 30.10.2009 nevyhověl, pročež navrhovatel podal dne 12.11.2009 zadavateli i Úřadu výše uvedený návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
7. Navrhovatel v návrhu uvedl, že pokud jde o nesplnění kvalifikačních předpokladů, domnívá se, že je řádně prokázal. Navrhovatel dále uvedl, že je nutné vždy rozlišit okamžik vzniku pohledávky a okamžik její splatnosti. Navrhovatel se domnívá, že zákon má na mysli výhradně závazek po splatnosti, přičemž uchazeč žádný takový nemá. Navrhovatel rovněž uvedl, že mu vznikla značná škoda, neboť na základě rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky objednal zboží a rezervoval kapacitu v rozsahu 45 pracovníků. Navrhovatel v návrhu dále namítá, že informace zadavatele od momentu výběru nejvhodnější nabídky jsou rozporné a poukázal přitom na několik písemností vydaných zadavatelem. Navrhovatel dále uvedl, že námitky uchazeče DEVA F-M nebyly podány ve lhůtě uvedené v ustanovení § 110 odst. 4 zákona. Z výše uvedených důvodů navrhovatel navrhl, aby Úřad nápravným opatřením dle ustanovení § 118 zákona zrušil rozhodnutí zadavatele o zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky.
8. Zadavatel se k zahájení správního řízení vyjádřil dopisem ze dne 18.11.2009, v němž uvedl, že na základě námitek podaných společnostmi DEVA – FM vyzval navrhovatele k předložení potvrzení od Všeobecné zdravotní pojišťovny o tom, že ke dni podání nabídky, tj. 21.5.2009, neměl nedoplatek na pojistném a na penále na veřejném zdravotním pojištění. Následně bylo navrhovatelem předloženo potvrzení od Všeobecné zdravotní pojišťovny, ve kterém bylo uvedeno, že neeviduje splatné závazky na pojistném na všeobecné zdravotní pojištění. Současné bylo uvedeno, že na základě povolení splátek byly povoleny splátky na vyměřené penále a měsíční splátky jsou dodržovány. Následně bylo zrušeno rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, přičemž nové posouzení nabídek provedeno nebylo, neboť zadavatel čeká na závěr přezkumného řízení u Úřadu. Zadavatel dále uvedl, že se domnívá, že na běh lhůty pro podání námitek se nevztahuje § 110 odst. 4 zákona s tím, že uchazeč DEVA F-M podal námitky v souladu s § 110 odst. 3 zákona. Zadavatel závěrem navrhl, aby Úřad správní řízení zastavil.
9. Navrhovatel doplnil svůj návrh dopisem ze dne 21.1.2010 v němž zopakoval argumenty obsažené v návrhu a dále uvedl, že se v červenci 2009 účastnil u zadavatele jiných výběrových řízení, přičemž potvrzení VZP bylo totožné a zadavatel ho nikdy nevyloučil.

Napadené rozhodnutí

10. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 10.3.2010, rozhodnutí č. j. ÚOHS-S7/2010-2821/2010/530/RKr, kterým zastavil předmětné správní řízení dle § 118 zákona, neboť neshledal v postupu zadavatele při zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky porušení zákona.

11. Úřad přezkoumal na základě ustanovení § 112 a následujících zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů rozhodl o zastavení řízení.
12. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že navrhovatel nesplnil podmínku prokázání základního kvalifikačního předpokladu, tj. neprokázal, že nemá nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění, a to jak v České republice, tak v zemi sídla, místa podnikání či bydliště dodavatele, neboť v souladu s ustanovením § 53 odst. 1 písm. g) zákona jsou základní kvalifikační předpoklady splněny nejen tehdy, když dodavatel nemá doplatek na pojistném, ale současně nesmí mít ani pohledávky na penále. Z výše uvedeného potvrzení VZP přitom vyplývá, že navrhovatel má povolené splátky na penále. Nezaplacené penále tedy navrhovatele stále tíží. Zadavatel po zjištění, že uchazeč OTAVAN Třeboň má nedoplatek na penále, oprávněně zrušil výběr nejvhodnější nabídky, neboť navrhovatel neprokázal splnění jednoho ze základních kvalifikačních předpokladů. V postupu zadavatele proto neshledal Úřad porušení zákona, neboť vyloučení navrhovatele je důvodné a v souladu s požadavky zákona, přičemž zároveň pro úplnost odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 24.3.2009, sp.zn. 62 Ca 18/2008, který se zabýval obdobnou otázkou ve vztahu k daňovým nedoplatkům.
13. Ohledně problematiky opožděnosti námitek Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že není rozhodné zda se na běh lhůty pro podání námitek vztahuje ustanovení § 110 odst. 3 zákona či § 110 odst. 4. zákona. Zadavatel se o porušení zákona dozvěděl až na základě námitek uchazeče DEVA F-M ze dne 15.9.2009. Úřad uvedl, že i kdyby námítka byly podány pozdě, zadavatel je povinen přijmout opatření k nápravě kdykoliv v průběhu zadávacího řízení, a to i v případě, když proti takovému úkonu námítka neobdržel. Proto je v daném případě nutné vycházet z faktu, že zadavatel zjistil podezření z porušení zákona a následně přijal jediné možné opatření - tedy zrušil své předchozí rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, neboť by hrozilo, že veřejná zakázka bude zadána uchazeči, který neprokázal splnění kvalifikace. Dále Úřad uvedl, že dle vyjádření uchazeče DEVA – FM, uvedeného v námítkách ze dne 15.9.2009, se tento uchazeč dozvěděl o porušení zákona dne 14.9.2009. Podle ustanovení § 110 odst. 3 zákona musí stěžovatel doručit námítka zadavateli do 15 dnů ode dne, kdy se o domnělém porušení zákona úkonem zadavatele dozví, nejpozději však do doby uzavření smlouvy. Lze proto mít za to, že tato lhůta byla dodržena. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uzavírá, že neshledal v postupu zadavatele při vyřizování námitek, jakož i při zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky porušení zákona, a proto rozhodl o zastavení správního řízení, přičemž v souladu s ustanovením § 119 zákona rozhodl i o tom, že zadavateli nevznikla povinnost hradit náklady řízení.

II. Námítka rozkladu

14. Dne 13.4.2010 obdržel Úřad od navrhovatele rozklad ze dne 6.4.2010, a to proti všem výrokům rozhodnutí Úřadu č.j. ÚOHS-S7/2010-2821/2010/530/RKr ze dne 10.3.2010.
15. V podaném rozkladu navrhovatel namítá, že ustanovení § 118 zákona neupravuje zastavení řízení, ale týká se ukládání nápravných opatření a chtěl-li tedy Úřad řízení zastavit, měl

postupovat podle ustanovení § 117a zákona. Dle názoru navrhovatele tak nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení, kdy již v tomto pochybení spatřuje důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

16. Dále navrhovatel zastává názor, že rozhodnutí Úřadu spočívá na nesprávném právním posouzení věci, když má za to, že se Úřad blíže nezabýval jejich bližším rozbořem. Navrhovatel uvádí, že rozsudek týkající se daňového řízení, na něž poukázal Úřad v prvostupňovém rozhodnutí, nelze aplikovat v otázkách všeobecného zdravotního pojištění.
17. Dále navrhovatel poukazuje na skutečnost, že se účastnil jiných veřejných zakázek zadávaných zadavatelem a předkládal stejné potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny a nebyl nikdy vyloučen z tohoto důvodu, proč má za to, že je třeba považovat navrhovatele za uchazeče, jenž splnil základní kvalifikační předpoklady podle ustanovení § 53 odst. 1 písm. g) zákona, neboť to plyne z dosavadního postupu zadavatele.
18. Navrhovatel dále uvádí, že je třeba rozlišit co znamená nedoplatek na pojistném a na penále, přičemž předestírá, že zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, zná pouze pojem nedoplatek pojistného a nikoli nedoplatek penále. Dále je dle navrhovatele třeba rozlišit, zda jde o závazek ve smyslu citovaného zákona splatný či nikoliv a zároveň je třeba rozlišit okamžik vzniku pohledávky a její splatnosti. Navrhovatel k tomu dále uvádí, že nedoplatkem ve smyslu výše uvedeného zákona je míněn výhradně závazek po splatnosti, když žádný takový závazek navrhovatel nemá a splňuje tak kvalifikační předpoklady požadované zákonem.
19. Navrhovatel rovněž uplatňuje tvrzení, že dotčené potvrzení VZP neobsahuje slovo „dluh,“ „dlužné pojistné“ či „nedoplatek,“ v tomto ohledu odkazuje na rozhodovací praxi Úřadu, s níž se však zároveň neztotožňuje a nepovažuje ji za uplatnitelnou na šetřený případ.

Závěr rozkladu

20. Z výše uvedených důvodů navrhuje navrhovatel, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc Úřadu vrátil k dalšímu řízení.

Vyjádření zadavatele k podanému rozkladu

21. K podanému rozkladu se zadavatel vyjádřil dopisem ze dne 20.4.2010, v němž uvedl, že z pohledu současného znění zákona není rozhodné, zda se jedná o splatný závazek či nikoliv, když zákon hovoří o nedoplatku a nerozlišuje, zda se jedná o nedoplatek splatný či nikoliv, popř. zda je dluh hrazen na základě splátkového kalendáře. K dřívějším veřejným zakázkám, v nichž navrhovatel namítá odlišný postup, zadavatel uvádí, že každé výběrové řízení je samostatným výběrovým řízením a není možné se dovolávat určitého postupu zadavatele učiněného v zadávacím řízení konaném v minulosti. Zadavatel se dále ztotožňuje se závěry Úřadu, z nichž je zřejmé, že navrhovatel nesplnil kvalifikaci. Pokud se týká námítky

navrhovatele o zastavení správního řízení dle ustanovení § 118 zákona, zadavatel uvádí, že Úřad je povinen přezkoumat zadávací řízení zahájené před nabytím účinnosti zákona podle dosavadních právních předpisů. Závěrem zadavatel navrhuje rozklad zamítnout.

III. Řízení o rozkladu

Stanovisko předsedy Úřadu

22. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury, a proto v souladu s § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) předložil své rozhodnutí se spisovým materiálem rozkladové komisi.
23. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
24. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S7/2010-2821/2010/530/RKr ze dne 10.3.2010 rozhodl o zastavení správního řízení dle § 118 zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

IV. K námitkám rozkladu

25. Úvodem konstatuji, že navrhovatel v podaném rozkladu neuvádí žádné nové zásadní skutečnosti, jež by opodstatňovaly odlišné hodnocení šetřeného případu, resp. které by mne vedly k jinému názoru, než který je zachycen v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dle mého názoru navrhovatel ve svém rozkladu opětovně uvádí skutečnosti, které byly z jeho strany namítány již v rámci správního řízení vedeného před Úřadem, přičemž Úřad se v rámci napadeného rozhodnutí s těmito námitkami dostatečně vypořádal. S odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí pak uvádím následující.
26. K námitce navrhovatele, že Úřad ve výroku napadeného rozhodnutí pochybil, když správní řízení zastavil s odkazem na ust. § 118 zákona, které však upravuje nápravná opatření, uvádím následující. V době po zahájení správního řízení, k němuž došlo dne 12.11.2009, došlo zákonem č. 417/2009 Sb. s účinností od 1.1.2010 k novelizaci zákona o veřejných zakázkách, která se mj. projevila i změnou tehdejších ustanovení Hlavy druhé zákona. Čl. II. bod 1 zákona č. 417/2009 Sb., dále stanovil, že řízení o přezkoumání úkonů zadavatele

Úřadem zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů, tj. v daném případě dle zákona č. 137/2006 Sb. ve znění platném před touto novelou. Úřad tedy postupoval správně, když správní řízení zastavil s odkazem na § 118 zákona, neboť toto přezkumné řízení bylo zahájeno přede dnem 1.1.2010.

27. Pokud jde o námitku navrhovatele spočívající v tom, že Úřad měl případ nesprávně právně posoudit, a že rozsudek Krajského soudu v Brně, o jehož argumentaci Úřad své rozhodnutí částečně opírá, nelze na daný případ aplikovat, uvádím ve shodě s odůvodněním napadeného rozhodnutí následující. Dodavatel v případě projednávaném v uvedeném rozsudku předložil splátkový kalendář na daňový nedoplatek a byl zadavatelem vyloučen. Krajský soud v Brně shledal, že zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když uvedl, že "Rozhodnutí o posečkání daně tedy liberuje daňového dlužníka od nepříznivých následků spojených s okamžitým výběrem, případně od narůstání příslušenství částky, jež představuje původní daňový nedoplatek, nikoliv však od toho, že jej existující daňový nedoplatek i nadále tíží" a dále na str. 8 citovaného rozsudku „Má-li v okamžiku posuzování splnění kvalifikace evidován daňový nedoplatek, kvalifikaci nesplňuje, jeho nabídka je vyřazena a tento dodavatel je ze zadávacího řízení vyloučen (§60 odst. 1 ZVZ)". Zejména považuji za nutné uvést, že dle ust. § 18 odst. 6 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění ve znění pozdějších předpisů, se pro účely zvláštních předpisů za dlužné pojistné považuje i dlužné penále. Ve spojení s ust. § 26e zákona č. 592/1992 Sb. věta druhá za středníkem je dlužné penále – i v případě, že bylo zdravotní pojišťovnou povoleno jeho splácní ve splátkách - považováno za dlužné pojistné. Takovéto dlužné penále, které je placeno ve splátkách, je tedy obdobné dani placené daňovým dlužníkem ve splátkách. Úřad tedy při odůvodnění napadeného rozhodnutí postupoval správně, neboť závěr vyslovený Krajským soudem v Brně v rozsudku č.j. 62 Ca 18/2008-78 je pro projednávaný případ per analogiam použitelný a s právním názorem vysloveným v tomto rozsudku se ztotožňuji.
28. K námitce navrhovatele, že při výkladu zákona č. 592/1992 Sb. je třeba rozlišit pojem „nedoplatek na pojistném“ a „nedoplatek na penále“ odkazují na výše citované ust. § 18 odst. 6 tohoto zákona. Dle tohoto ustanovení se pro účely zvláštních právních předpisů, tedy i zákona č. 137/2006 Sb., za dlužné pojistné považuje i dlužné penále. Dle ust. § 53 odst. 1 písm. g) zákona splní tento základní kvalifikační předpoklad dodavatel, který nemá nedoplatek na pojistném a na penále na veřejném zdravotním pojištění. Z dikce tohoto ustanovení je patné, že tento kvalifikační předpoklad splní pouze takový dodavatel, který nedoplatek na pojistném nebo penále na veřejném zdravotním pojištění vůbec nemá. To, že bylo dodavateli povoleno placení dlužného penále ve splátkách neznamená, že tento dluh zanikl, ale naopak znamená, že tento dluh stále trvá a je veden v evidenci příslušné okresní správy sociálního zabezpečení evidován.
29. K námitce navrhovatele, že nedoplatkem na pojistném a penále na veřejné zdravotní pojištění ve smyslu ust. § 53 odst. 1 písm. g) zákona je pouze dluh po splatnosti, uvádím následující. Dlužným pojistným je dle ust. § 18 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb. takové pojistné, které nebylo zapláceno ve stanovené lhůtě, tj. při splatnosti. Obecně tedy platí, že dlužným pojistným je pojistné, které nebylo zapláceno při splatnosti. Dlužným pojistným je dále také pojistné, které zdravotní pojišťovna povolila platit ve splátkách. Zákon č. 592/1992

Sb. v ust. § 26e stanoví, že na žádost plátce pojistného vydá zdravotní pojišťovna potvrzení o stavu jeho závazků s tím, že při tom zvláště uvede výši zůstatku dluhu, pokud zdravotní pojišťovna povolila jeho placení ve splátkách. Z dikce tohoto ustanovení je tedy patrné, že i takovéto nesplacené pojistné a penále se považuje za dluh, resp. dlužné. Při výkladu ust. § 53 odst. 1 písm. g) je rovněž třeba poukázat na předchozí právní úpravu. Zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek ve svém ust. § 2b odst. 1 písm. f) stanovil, že kvalifikační předpoklad pro plnění veřejné zakázky splňuje dodavatel, který nemá splatný nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění. Jak již Úřad uvedl ve svém předchozím druhostupňovém rozhodnutí č.j. R011/2009, platná právní úprava oproti předcházející úpravě nepočítá pouze se splatným nedoplatkem na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění, ale obecně s nedoplatkem na pojistném a penále na zdravotním pojištění. Stejně podmínky zakotvil dokonce již zákon č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů ve kterém již není uvedeno slovo „splatný“ a lze tedy shrnout, že zákonná úprava nahrazující zákon č. 199/1994 Sb. požadavky kladené na uchazeče zpřísnila. Smyslem právní úpravy, která nahradila zákon č. 199/1994 Sb. bylo zpřísnění zejména kvalifikačních předpokladů, neboť cílem zákona je vyřadit ze soutěže o veřejnou zakázku ty subjekty, které mj. neplní své povinnosti vůči státu či vůči jiným právnickým a fyzickým osobám. Je lhostejné, zda se jedná o nezaplacené daně, zdravotní pojištění či odvody v oblasti sociálního zabezpečení nebo o nedodržení právní předpisů z oblasti konkurzního, správního či trestního práva. Jinak řečeno, neplní-li určitý subjekt své povinnosti vůči státu, neměl by těžit ani výhody plynoucí ze získání veřejné zakázky. Pro úplnost uvádím, že v návaznosti na výše popsanou legislativní změnu došlo rovněž ke změně rozhodovací praxe Úřadu (srov. rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. 3R 43/00-Ju).

30. Na základě shora uvedeného uzavírám, že navrhovatel neprokázal splnění základního kvalifikačního předpokladu dle ust. § 53 odst. 1 písm. g) zákona, neboť měl nedoplatky na penále na veřejném zdravotním pojištění. Tuto skutečnost jsem vzal za prokázanou z potvrzení o stavu vypořádaných splatných závazků vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, kterou tato pojišťovna na žádost navrhovatele vystavila dne 18.5.2009. V tomto potvrzení není uvedeno, že navrhovatel nemá nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění, jak stanoví ust. § 53 odst. 1 písm. g) zákona, a naopak potvrzuje, že navrhovatel má dluh na penále na veřejné zdravotní pojištění, který je nutno posoudit jako nedoplatek ve smyslu cit. ust. zákona. V případě, že by navrhovatel nedoplatek na pojistném a penále na veřejné zdravotní pojištění neměl, bylo by to v předmětném potvrzení nepochybně uvedeno, resp. by mu bylo vystaveno potvrzení o bezdlužnosti.
31. K námitce navrhovatele poukazující na jiné veřejné zakázky, kterých se dříve účastnil, a v nichž nebyl z obdobných důvodů vyloučen, uvádím, že ve správním řízení je vždy rozhodováno výhradně ve věci přezkoumání úkonů zadavatele v rámci konkrétního zadávacího řízení, přičemž dotčené správní řízení se týká pouze šetřené veřejné zakázky. Shledávám proto, že Úřad se ve správním řízení předcházejícím napadenému rozhodnutí správně zabýval pouze zjišťováním skutkových okolností a právní kvalifikací skutkového stavu ve vztahu k šetřené veřejné zakázce. Ze stejného důvodu nepřisvědčuji námitce navrhovatele vůči tomuto postupu, neboť tento nemá vliv na rozhodnutí o tom, zda bylo zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky učiněno v souladu se zákonem, resp. zda

navrhovatel jakožto uchazeč o veřejnou zakázku prokázal splnění základních kvalifikačních předpokladů podle zákona.

32. Vzhledem ke skutečnosti, že s výše uvedenými námitkami se dle mého názoru Úřad obšírně vypořádal již v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí, nepřisvědčuji rovněž námitce navrhovatele, že se Úřad blíže nezabýval bližším rozbořem jeho argumentace.

Závěr

33. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a řádně zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
34. Vzhledem ke všemu výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

- OTAVAN Třeboň a. s., Nádražní 641, 379 01 Třeboň
- Ministerstvo obrany, Tychonova 1, 160 01 Praha 6

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy